

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפילו הצר קובעת, שנאמר (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו.	רבי יוחנן:												◆	■	◇
ורבי יוחנן נמי, הא כתיב מן הבית													ז		
אמר לך: הצר דומיא דבית מה בית המשתמר - אף הצר המשתמרת.	[רבי יוחנן]												!		◇
ורבי ינאי נמי, הכתיב בשעריך													ז		
ההוא מיבעי ליה דמעיל ליה דרך שער, לאפוקי דרך גגות וקרפפות דלא.	[רבי ינאי]												!		◇
כנפשיך כך נפשו של פועל, מה נפשך - אוכל ופטור, אף נפשו של פועל - אוכל ופטור	מתיב רב הנינא חזאיה:												■	ז	◇
הא לוקח - חייב.													ז		◇
מאי לאו - בשדה													ז		
הכא בתאנה העומדת בגינה ונופה נוטה להצר עסקינן, ולמאן דאמר לבית לבית.	רב פפא:												!		◇
אי הכי, בעל הבית נמי נחייב													ז		
בעל הבית עניו בתאנהו, ולוקח עניו במקחו.													!		◇
ולוקח מדאורייתא מי מחייב?													ז		◇
מפני מה חרבו חנויות של בית הינו שלש שנים קודם ירושלים - מפני שהעמידו דבריהם על דברי תורה, שהיו אומרים: - (דברים י"ד) עשר תעשר ואכלת - ולא מוכר, תבואת זרעך - ולא לוקח.	והתניא:												■	ז	◇
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.													!		◇
אלא כנפשיך למאי אתא?													ז		◇
כנפשיך, מה נפשך אם הסמת פטור, אף פועל, אם הסמת - פטור.	לכדתניא:												!		◇
איזהו גורנן למעשרות? בקישואים ובלועים משיפקסו.	מתיב מר זוטרא:												■	ז	◇
משינטל פיקס שלהן.	ואמר רבי אסי:												■	ז	
מאי לאו - משיפקסו אפילו בשדה													ז		
לא, משיפקסו בבית.													!		◇
אי הכי, משיפקסו? עד שיפקסו מיבעי ליה													ז		
אי תנא עד שיפקסו - הוה אמינא: עד דגמר לפיקוסיהו, קא משמע לן - משיפקסו, מכי אתחולי פיקוסיהו													!		◇
גורנו למעשר לחייב עליו משום טבל משתגמר מלאכתו, ואיזהו גמר מלאכתו - מלאכת הכנסתו.	מתיב מר זוטרא בריה דרב נחמן:												■	ז	◇
מאי לאו - הכנסתו אפילו בשדה													ז		
לא, הכנסתו לבית זה הוא גמר מלאכתו.													!		◇
ואיבעית אימא: כי קאמר רבי ינאי - בזיתים וענבים, דלאו בני גורן נינהו. אבל חטין ושעורין - גורן בהדיא כתיב ביה.													!		◇
אשכחן אדם במחובר ושור בתלוש, אדם בתלוש מנלן?														^	◇
קל וחומר משור: ומה שור שאינו אוכל במחובר - אוכל בתלוש, אדם שאוכל במחובר - אינו דין שאוכל בתלוש													!		◇
מה לשור שכן אתה מצווה על חסימתו, תאמר באדם - שאי אתה מצווה על חסימתו.													ז		
ויהא אדם מצווה על חסימתו מקל וחומר משור: ומה שור שאי אתה מצווה להחיותו - אתה מצווה על חסימתו, אדם שאתה מצווה להחיותו - אינו דין שאתה מצווה על חסימתו?													ז		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמר קרא: (דברים כ"ג) כנפשו של פועל מה נפשו, אם חסמתו פטור - אף פועל אם חסמתו פטור.												!	פח:		
ואלא אדם בתלוש מנלן?												‡	◇	פח:	
אמר קרא: (דברים כ"ג) קמה קמה שתי פעמים, אם אינו ענין לאדם במחובר, תנהו ענין לאדם בתלוש.												!	◇	פח:	
אדם בתלוש לא צריך קרא. כתיב (דברים י"ד) כי תבא בכרם רעך - מי לא עסקינן ששכרו לכתף, ואמר רחמנא ליכול.	רבי אמי:											!	◇	פח:	
שור במחובר מנלן?													^	◇	פח:
קל וחמר מאדם: ומה אדם שאינו אוכל בתלוש - אוכל במחובר, שור שאוכל בתלוש - אינו דין שאוכל במחובר?												!	◇	פח:	
מה לאדם שכן אתה מצווה להחיותו, תאמר בשור שאי אתה מצווה להחיותו?												‡		פח:	
ויהא שור מצווה להחיותו מקל וחומר: ומה אדם שאי אתה מצווה על חסימתו - אתה מצווה להחיותו, שור שאתה מצווה על חסימתו - אינו דין שאתה מצווה להחיותו?												‡		פח:	
אמר קרא (ויקרא כה) וחי אחיך עמך - אחיך ולא שור.												!		פח:	
ואלא שור במחובר מנלן?												‡		פח:	
אמר קרא: רעך רעך שתי פעמים, אם אינו ענין לאדם במחובר - תנהו ענין לשור במחובר.												!	◇	פח:	
לא אדם בתלוש ולא שור במחובר צריכי קרא, דכתיב (דברים כ"ה) לא תחסם שור בדישו, מכדי, כל מילי איתנהו בחסימה, דילפינן שור שור משבת. אם כן לכתוב רחמנא לא תדוש בחסימה - שור דכתב רחמנא למה לי? לאקושי חוסם לנחסם ונחסם לחוסם מה חוסם אוכל במחובר - אף נחסם אוכל במחובר, ומה נחסם אוכל בתלוש - אף חוסם אוכל בתלוש.	רבינא:											!	◇	פח:	